

rigt skal jeg kun udhæve Noget af de Ting, der tale imod en Sammensmeltning, nemlig at disse to Bibliotheker hvert for sig følge sin særegne Plan, og at Besparelsen ikke vil være saa stor, som det maaskee ved et overfladisk Blik kunde synes. Det vilde vistnok være onskeligt, om den Conference, som finder Sted imellem Bibliothekernes Bestyrer, blev mere inderlig, ja det var ikke uønskeligt, om de bleve satte under en fælles Overbestyrelse. Men førend de sagkyndige Mænd, som have med Tingen at gøre, med Bestemthed erklære sig for en Sammensmeltning af Bibliothekerne, kan jeg ikke troe, at vi Andre, som ikke ere de Kyndige, kunne gaae ind derpaa.

Vi have her i Thinget igaar voteret en rundelig Bevilling til videnskabelige Diemed, og det var mig et smukt Dieblis i Thingets Historie, thi det viste, at et saa demokratisk valgt Kammer, som dette, kan have Sands for videnskabelige og høiere aandelige Formaal; jeg vilde ønske, at det Samme nu vilde gøre sig gjældende ved Voteringen i Anledning af Universitetsbibliotheket.

Ischering: Det er min fuldeste Dvertydning, at jo mere demokratisk Kammeret er sammensat, for desto høiere Formaal vil det have Sands; men der er i Samsundet høiere Formaal end de saakaldte videnskabelige og kunstneriske, der søge deres Udtryk paa den ene Side igjennem Sammenbygninger af hvad man kalder litteraire Skatte og paa den anden Side igjennem Kunst, der fremtræder paa Theatret. Det er min Hovedmodstandsgrund imod alle disse Bevillinger, den ene som den anden, at de staae paa en falsk Grundvold, at de alle sammen betragte Samsundets Stilling falsk, og forberede en kommende ulykkelig Tid, istedetfor at støtte den nærværende. Ved at votere saadanne Bevillinger havde og vedligeholde vi de falske Synspunkter, som vi have fra Fortiden, og vi forstaae ikke at forberede den Tid, der skal komme, hvori Europa skal kunne forsøge, om det kan bestaae ved Siden af det opadstræbende Amerika. Vi skulle her i Europa finde Midler til under Lighedens Anerkjendelse at nære den

stadig vorende Befolkning, men vi føde den hverken med Theaterspil eller med Bogfamilinger. Det har gjort mig ondt, at jeg strax skulde begynde med at fremsætte en Anskuelse som denne; jeg veed, at det tildeels er spildte Ord, jeg har ikke bedre Haab om dem, end at de ere udstrøede Sædekorn i en endnu halv gold Jord. Jeg har imidlertid ikke villet undlade at gøre et Forsøg i denne Retning, og, naar et saadant gjentagende Gange er gjort, kan man dog haabe, at den sande Erkjendelse engang vil komme tillive, om det end først skeer i den kommende Slægt. Her foreligger strengt taget ingen Tvist om at bevilge Summen til at flytte denne saakaldte Bogkat fra et Sted, hvor den ikke mere kan være, deels fordi man frygter for, at Løftet skal synke sammen og ikke kunne bære den store Mæsse, som daglig kommer til i Form af trykt Svarte paa Papiet, og deels fordi den ikke er let tilgængelig o. s. v. Jeg skal lade alle disse Grunde for en Flytning staae anerkjendte, men jeg kan derfor ikke anerkjende, at det er rigtigt at opføre en ny Bygning under Omgivelse af lutter beboede Leiligheder, istedetfor at vælge den Plads, som er den i hele Byen Kjøbenhavn, der er mindst udsat for Ildsvaade, og hvor der findes Bygninger, som ere imellem de stærkeste og solideste, der have staaet længe, og som for Dieblisset — jeg kan strax nævne Proviantgaarden — finde en meget ringe og usuldstændig Anvendelse. Spørgsmaalet er egentlig her om at holde tilbage en Bevilling af en betydelig Sum, indtil en nærmere Overveielse muligen bringer os til at erkjende, at alle de Formaal, man her søger at eftertrægte, lettere naaes ved at gaae en anden Vej end den, som er bragt i Forslag. Det er min Dvertydning — uden at jeg her vil sige et eneste Ord mod et eneste Menneske; thi jeg vil troe, at Enhver, som har talt og skrevet i denne Sag, har gjort det af den dybeste Overbeviisning —, at der er et Slags Universitetsbibliotheks-Forsængeligheds-Betragtning tilstede, idet man forlanger dette Bibliothek afsondret fra det andet, det kongelige. Naar man svarer, at det kun er de Sagkyndige og de, som ere indviede og kyndige i Faget, til hvem det skal overlades at skaffe den Deel af